

I. je minljivo-pretekli čas, kakor: sim bil, fui, ich bin gewesen;

II. pa ponavljajno - ali poprijemavno-pretekli čas, kakor: sim bival, eram, ich war. Vender so té, in enake forme takó zaptujene, de bi jih smel morebiti komej pésnik le v visokim petji kterikrat sukati. Ščasama bi utegnile morebiti kej okrévati. Ako Slovenija vstane, se bo še marsikej ž njo vred zbudilo.

35. §. Trojni glagolski pregib v-am, -em, -im poočititi, bi utegnilo bolje biti, de bi se v zgledih na 35. str. tudi veznica (Bindungsvocal) -a, -e, -i h končnici -m privzela, ter bi: kal-am, pēhn-em (pah-n-em), suš-im, namesto: kala-m, pēhne-m, suši-m stalo. — Veznica v pregibih je lepa ravnoličnost ali analogija z grškimi spregami. —

37. §. I. 1. — V tim odstavku se bere: „Glagoli na ..-jim (namreč v 1. osebi zdajn. časa) zaveržejo -jim, in nič né pristavijo. Govorjenje je v izličenji velévnika (imperat.). To pravilo ne veljá sploh, za Krajnce že celo ne, kateri pri glagolih 4. sprege (4. form), ki se namr. v nedoločivniku (infinit.) v -iti izhajajo, -i v velevniku, (razun druge enobrojne osebe) čversto zategujemo. Práv bibilo po unim pravilu postavim: pój, stój in enake, ki niso 4. forme; ne pa: dój, táj, rój, ampak: dóji, táji, rójji. Ako jih nategnemo, -i noglás dobí, namreč: dojite, tajite, rojiva i. t. d. Ravno pri glagolih 4. forme je razlika v naglasu med štajarskimi in krajnskimi Slovenci, takóle:

Krajnsko:		Štajarsko:	
Sedajnik (praesens)	učiva govoritē dobimō tajimō vábimō vózimō čistite i. t. d.	Sedajnik	učiva govorite dobimo tajimo
Velevník (imperat.)	učiva govoríte dobimo tajimo vábimo vózimo čistimo i. t. d.	Velevník	učiva (účva) govôrite (govôrte) dóbimo (dóbmo) tájimo (tájmo) vábimo (vábmo)

39. §. Glagoli I. sprege (1. forme, ki se v infin. v — ti končajo) z ločivnima čerkama (karakteristikama) *g* in *h*, spreminjajo ločivne v sedajnim času (praes.) v *š* in *č*, postavim: strig-el, vleč-el, sedajnik: striš-em, vleč-em. Po pravilu te slovnice — se vé, de na ondišnje vsakdanje govorjenje opertim — taki glagoli tudi v velévníku (imperat.) šumeča soglasnika *š* in *č* ohranijo; vender je bolj pravilno, kar gosp. pisavec od taci glagolov v pazki + pravi, de namreč glagoli pod brojem 4. in 5. imajo včasí v velévnim načinu tudi *c* in *s* postavim: péci, .. pecimo, sézi i. t. d. — Namesto včasí, je želeti, de bi se zmiraj tako pisalo, kér bi se s tim tudi velévník (imperat.) od nedoločivnika (infinit.) lahko ločil. Takó bi tedaj bil velévník: réci, péci, tēci, tolci, vlēci, lézi, sézi, strízi i. t. d.; nedoločivnik pa: réci, péci, tēci, tolci, vlēci, léci, séci, stríci i. t. d. Da je ta oblika pravna, ni dvomiti, kér večí del Slovincov tako govori, staroslovenska slovnica poterdi, in druge sedajne slovenske ali slavijanske narečja pričajo.

V razverstovanji glagolov v šest redov je réd učniga Dobrovskiga in njegovih nasledovcev nekoliko spremenjen, kér so namreč glagoli tiga ali tiga reda semtertje v družiga preneseni. Takó so postavim: nekteri

z odperto koreninico: da-m, da-ti, zna-m, zna-ti, nadja-m (se), -ti, iz perve sprege v peto; stojim, sta-ti, bojim (se), ba-ti, pa iz perve v tretjo predstavljani i. t. d.

(Dalje sledi.)

Nove slovenske bukve.

V Celji so dodelali nove abecedne bukvice za prvi slovenski klas v novim pravopisu, pod nadpisam: „Mali Blaže v prvi šoli, kako se hitro brati učí.“ Gosp. Blaznik jih bo mende kmalo v natis vzel. Práv pripravne bukvice bodo, ki se z abecedo začnó in vado v branji (čitani) práv lepo učé, in za berilo veliko práv podučnih reči mnoziga zapopadka obsežejo. Pregledali smo rokopi in nove bukvice že naprej priporočimo. — Pri ti priliki priporočimo vnovič tudi slavno knjigo: „Blaže in Nežico v nedeljski šoli“, ktere so zares bukve za vse potrebe. Novi natis je létas na svitlo prišel v novim pravopisu. Po naših mislih ni boljših bukev za slovenske šole, kakor so té, ktere so že same v stanu, imé slavniga škofa Slomščka na vse véke ohraniti.

Novi slovanski časopisi.

Pravi Slovenec v Ljubljani; vrednik gosp. Malavašič. Katoliški list zagrebački; vrednik gosp. korar Štefan Mojses.

Slovanske družtva.

Slovanske družtva so zdej: 1) Lipa slovanska v Pragi, 2) Družtvo slovensko v Ljubljani, 3) v Gorici, 4) v Gradcu, 5) v Celjovcu, 6) v Terstu, 7) lipa slovanska v Zagrebu.

Nova volitev državniiga poslanca za Krajnsko.

Gosp. Dollschein iz Logatca se je odpovedal poslanstvu; torej bo namesti njega volitev. — Opravilo poslanca je težka reč. Kar so vam Novice pri vsih volitvah priporočevale, vam svetjejo tudi zdej. Volíte možá, ki ima potrebne velike vednosti za tako imenitni postavo dajavni poklic; volíte možá, ki svojo deželo dobro pozná in ki svojo slovensko domovino tudi resnično ljubi. Kakor véste, sedí veliko poslancev v zboru, ki imajo le dve besedi v celim svojim premoženji „Ja“ ali pa „Ne“. S tem pa se ne doseže nič. Pomislite tedej na tanjko, de ne boste volili napéno!

Iz državniiga zbora.

Spet je en teden preteklo — pa smo še tam, kjer smo bili. Pred novim létam bo težko kaj z začetkam ustave. Brali ste v 49. listu Novíc, de se je v drugi Kromeriški seji zbor zlo pričkal: ali imajo nepostavni zapisniki (protokoli) poslednjih 4 puntarskih dnéh na Dunaji veljati ali ne? zató ko bi veljali, bi se s tem punt opravičil — in slišali ste, de so bili ti zapisniki z 143 glasovi proti 124 zaverženi, kar je po pravici. De se imajo ti zapisniki zavreči, so rékli izmed slovenskih poslancev: gosp. Ambrož, gosp. Černe, gosp. Fluk, gosp. Gajer, gosp. Krajnc, gosp. Miklošič, gosp. Ulepič — več družih naših pa ni bilo pričujočih. — Kaj mislite, kdo se je pa oglasil, de se imajo ti nepostavni zapisniki poterediti? gosp. Sever in pa gosp. Štercin!!! Kaj ta dva možá nista vedila, de krajnska dežela je prekléla Dunajski punt?

Slovensko vino v Ameriki.

Undan sim v Ljubljani ponevedama na gosp. Premuta, rojeniga Krajnca iz Semiške fare, naletel. Ta